

Sygn. akt VII U 1940/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2016 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Małgorzata Kowalska

Protokolant st. sekr. sąd. Małgorzata Sobczuk

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2016 roku w Lublinie

sprawy E. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy

na skutek odwołania E. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 31 lipca 2014 roku znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala E. D. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 5 czerwca 2014 roku do dnia 30 czerwca 2016 roku.

Sygn. akt VII U 1940/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 lipca 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił E. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ Komisja Lekarska ZUS orzekająca w dniu 29 lipca 2014 roku uznała ją za zdolną do pracy (k. 55 akt rentowych).

Ubezpieczona złożyła odwołanie od powyższej decyzji podnosząc, iż stan jej zdrowia pogarsza się, w szczególności z powodu schorzeń neurologicznych oraz psychiatrycznych. Z tego powodu nie może wykonywać zatrudnienia w wykonywanym przez niego zawodzie (k. 2-5 a.s.).

Organ rentowy zażądał oddalenia odwołania, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (k. 10 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

E. D. urodziła się (...). Z wykształcenia jest ekonomistą, pracowała jako pracownik administracyjny, ostatnio jako referent do spraw osobowych. Od dnia 13 sierpnia 2013 roku była zarejestrowana jako osoba bezrobotna do dnia 24 czerwca 2014 roku. Nadto w okresie od 30 lipca 2013 roku do 12 sierpnia 2013 roku przebywał na świadczeniu rehabilitacyjnym (bezsporne).

Obecnie ubezpieczona cierpi na schorzenia kręgosłupa, psychiatryczne i gastrologiczne. Schorzenie te zdaniem pozwanego ZUS nie są podstawą do orzeczenia u wnioskodawczyni niezdolności do pracy.

Ponieważ ustalenie, czy ubezpieczona jest niezdolna do pracy, wymagało wiadomości specjalnych, Sąd dopuścił na tę okoliczność dowody z opinii biegłych lekarzy gastrologa, neurologa, psychologa i psychiatry. Biegli w opiniach z dnia 25 listopada 2014 roku, 17 lutego 2015 roku, 27 kwietnia 2015 roku i 11 czerwca 2015 roku uznali, że zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne kręgosłupa bez objawów korzeniowych, zespół jelita drażliwego, polip, zapalenie opuszki dwunastnicy, refluksowe zapalenie przełyku nie powodują niezdolności do pracy. Natomiast biegły psychiatra rozpoznał u skarżącej inteligencję w granicach normy, ograniczone zaburzenia nastroju, ograniczone zaburzenia procesów poznawczych i uznał, że wnioskodawczyni jest częściowo niezdolna do pracy od daty złożenia wniosku do 30 czerwca 2016 roku (opinia k. 42 a.s.).

Organ rentowy zgłosił zastrzeżenia do opinii biegłego psychiatry co do określenia daty początkowej istnienia częściowej niezdolności do pracy, domagając się jej uzupełnienia. Sąd uwzględnił powyższy wniosek, a biegły psychiatra podtrzymał stanowisko zajęte w opinii głównej co do daty powstania niezdolności do pracy tj. 5 czerwca 2014 roku (opinia k. 56 a.s.).

W ocenie Sądu przedmiotowe opinie były rzetelne i jasne, a ich wnioski, wskazujące na istnienie u ubezpieczonej częściowej niezdolności do pracy z powodu schorzeń natury psychiatrycznej w okresie od 5 czerwca 2014 roku i przewidywany okres jej trwania do 30 czerwca 2016 roku, kategorię i przekonujące. W tej sytuacji Sąd uznał sprawę za dostatecznie wyjaśnioną i nie kontynuował postępowania dowodowego. Pozwany ZUS złożył ponowne zastrzeżenia do opinii psychiatry lecz wywołanie kolejnej opinii w tym postępowaniu nie było konieczne ani zasadne zdaniem Sądu gdyż podniesione uwagi w zastrzeżeniach odnośnie zadbanego wyglądu skarżącej bądź logicznego kontaktu stanowią jedynie polemikę z prawidłowo uzasadnioną opinią biegłego psychiatry.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440 ze zm.), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy (w przypadku ubezpieczonej urodzonej w (...) roku wynoszący 5 lat),
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W toku postępowania przed organem rentowym ustalono, iż wnioskodawczyni spełnia warunki wynikające z art. 57 ust. 2 i 3 tj. udowodniła w ostatnim dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku o rentę wymagane 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz w chwili składania wniosku była uprawniona do zasiłku dla bezrobotnych.

Jak ustali Sąd w niniejszym postępowaniu E. D. jest osobą częściowo niezdolną do pracy od dnia 5 czerwca 2014 roku na okres do 30 czerwca 2016 roku. Sąd zmienił zatem zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawczyni prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 5 czerwca 2014 roku (od dnia złożenia wniosku) do dnia 30 czerwca 2016 roku.

Mając powyższe uwagi na względzie, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.